

PROGRAM MŠÍ SVATÝCH A POBOŽNOSTÍ

- 1.12. 1.neděle adventní, mše svatá v 8.05 hodin v jazyce českém, svěcení adventních věnců
5.12. čtvrtek, po mši přijde sv. Mikuláš - zveme všechny děti !
7.12. rorátní mše svatá v 7.30 hodin polská, odpoledne běžná mše
8.12 2. neděle adventní, mše svatá v 8.05 hodin v jazyce polském
9.12. Slavnost Neposkvrněného početí Panny Marie , mše svatá v 7.30 hodin v jazyce polském
14.12. rorátní mše v 7.30 hodin česká, odpoledne běžná mše
15.12. 3.neděle adventní— Gaudete, mše svatá v 8.05 hodin česká
21.12 rorátní mše svatá v 7.30 hodin v jazyce polském, zpovědní den od 14 hodin - budou i cizí kněží , v 16.05 běžná mše svatá , Betlémské světlo - možnost odpálení po mši, svíčky nebo lucerničky si doneste s sebou
22.12. 4. neděle adventní, mše svatá v 8.05 hodin v jazyce polském
24.12. Štědrý den - Vigilie Narození Páně - slavnostní půlnoční mše v jazyce polském - ve 24 hodin
25.12. Slavnost NAROZENÍ PÁNĚ , slavnostní mše svatá v 8.05 hodin v jazyce českém
26.12. mše svatá v 8.05 hodin v jazyce polském
27.12. Svátek sv Jana Evangelisty , při mši svaté žehnání vína
29.12 Svátek Svaté rodiny, mše svatá v 8.05 hodin v jaz. českém,
31.12. Mše svatá a slavnostní Te Deum v 16 hodin v jazyce českém na poděkování za uplynulý rok a s prosbami o Boží pomoc do nového roku
1.1. Slavnost Matky Boží, Panny Marie, Nový rok mše svatá v 8.05 hodin v jazyce českém , odpoledne v 16.05 hodin mše svatá v jazyce polském
5.1. 2.neděle vánoční, mše svatá v 8.05 hodin v jazyce polském
6.1. Slavnost Zjevení Páně - Tři králové - mše svatá v 16 hodin v jazyce polském, při mši svaté svěcení vody , kadidla a křídly
12.1. Svátek Křtu Páně - mše svatá v 8.05 hodin v jazyce českém - liturgické ukončení doby vánoční , zpěv vánočních písní a výzdoba je možné až do 2.2.2020
19.1. 2.neděle v mezidobí, mše svatá v 8.05 hodin v jazyce polském
26.1. 3.neděle v mezidobí, mše svatá v 8.05 hodin v jazyce českém
2.2. Svátek Uvedení Páně do chrámu - Hromnice, mše svatá v 8.05 hodin v jazyce hodin v jazyce polském, svěcení svíček

ADVENT A VÁNOCE 2019

Římskokatolická farnost Albrechtice

Jsem mezi vámi ...

Přejeme všem požehnané svátky
vánoční a Boží ochranu v roce
2020

ANEŽKA ČESKÁ 12.11.1989 ...

Připomněli jsme si nedávno 30. výročí svatořečení sv. Anežky České papežem Janem Pavlem II. V naší novodobé historii je tento den spojen se signálem pro všechny lidi, že už můžeme... Svědčilo o tom i velké množství poutníků, kteří se tehdy už mohli vydat do Říma na národní pouť. Systém, který sice ještě u nás panoval, už pod tlakem okolních zemí povoloval. Následující dny, zejména po 17.11. pak rozhodly. Velkou úlohu sehrálo i rozhodné stanovisko tehdejšího primase českého Františka kardinála Tomáška, což letos bohužel výroční informace v médiích pominuly. Vrátila se svoboda (ta lidská) pro naše jednání.

KAŽDÝ MÁME ÚKOL....

Neměli bychom ale zapomínat na to, že pro nás jako věřící katolíky přece platí i jiná měřítko. Pán Bůh nám tady na zemi dal myšlení, rozum a volnost v jednání, ale zároveň po nás skrze tento dar něco chce. Minimálně chování k bližním a svému okolí podle obrazu svého a svědectví o víře, podané právě tímto chováním a veřejným přihlášením se k naší víře (alespoň nezapíráním se našeho přesvědčení a víry v kontaktech se svým okolím—ať již doma nebo v práci, škole.) Máme se vždy jednoznačně vyslovovat proti „moderním“ trendům, zejména týkajícím se života a smrti, které jednoznačně jdou proti Božímu úmyslu. Protože záleží na každém z nás, jak svůj pozemský život jako cestu k životu věčnému využije. Jak praví evangelista Lukáš (18,8): „Až ale přijde Syn člověka, najde na zemi víru?“

OPOWIADANIE JEDNEGO TATUSIA (MIKOŁAJA)

Podobno życie człowieka dzieli się na trzy etapy: wierzy w Mikołaja, nie wierzy w Mikołaja, sam jest Mikołajem. Ten trzeci etap przyszedł na mnie już wiele lat temu. Pod wpływem „katolicyzmu otwartego” uznawałem wtedy, że chrześcijanin powinien „nie narzucać się” ze swymi przekonaniami tam, gdzie ktoś mógłby się poczuć tym „urazony”. A ponieważ miałem być Mikołajem w przedszkolu, miałem strój biskupa i mówiłem dzieciom o wszystkim, tylko nie o sprawach wiary. Gdy wychodziłem, usłyszałem, jak jedna z matek mówi do drugiej z irytacją w głosie: „Zauważyłaś? Ani słowa nie powiedział o Bogu”. Otrzeźwiło mnie to. Uświadomiłem sobie, że zmarnowałem szansę. Ewangelię, którą głosi się w porę i nie w porę, zamieniłem na słowa, z których nic nie wynikało. Pozbawiłem konkretnych ludzi słów, które chcieli i mieli usłyszeć, bo szanowałem ludzi, którzy tam mogli być jako inni. To tak, jakbym znał lekarstwo na wszystkie choroby, ale z szacunku dla tych, którzy mogliby w to nie wierzyć, nikomu bym o tym nie powiedział. Niestety, takie myślenie dziś staje się na świecie coraz popularniejsze. Szczególnie wyraźnie objawia się to przed Bożym Narodzeniem, gdy w różnych miejscach świata władze w imię tolerancji zakazują a to publicznego wystawiania jasełek, a to robienia stajenek, a to śpiewania kolęd.

DA RODZINA RADĘ ?

Boże Narodzenie to święta rodzinne, w tradycji naszych ziem, szczególnie Wigilia. Jest taka charakterystyka, że rodzina jest, obok Kościoła i uniwersytetu, filarem niezależności – autentycznej, a nie reglamentowanej wolności. Nic dziwnego zatem, że jest coraz więcej sił, które w imieniu nowoczesności i zupełnej „wolności każdego”, w sposób zorganizowany i trwałe, uderzają w te trzy filary. Można powiedzieć (na razie jeszcze) „rodzina broni się zażarcie; Kościół broni się już może mniej zdecydowanie, ale broni się”. Uniwersytety natomiast już przegrały, „profesura skapitulowała”. Przed czym rodzina się broni? Między innymi przed coraz większą ingerencją w jej życie państwa, „kasty urzędniczych”. Nowe i nowe powody owego wchodzenia urzędniczyny do domów, gdzie mieszkają rodziny, są pakowane do pięknych słów, których racje na pierwszy wgląd nie można zakwestionować. Oczywiście nikt nie mówi o osłabianiu rodziny. Wręcz przeciwnie, wszyscy są rodziną zatroskani, wszyscy walczą o prawa dzieci w rodzinie, z przemocą w rodzinie itp. Niby słusznie, ale jak się bliżej przyjrzeć, co z tego wychodzi, to widać, że wychodzi nadzór i władza urzędniczej, zideologizowanej kasty na niekorzyść normalnych relacji w rodzinie, w której to rodzice decydują, jak chcą wychować swoje dzieci. Dobrze, że Dziecię Jezus narodziło się 2 tys. lat temu w Betlejem. Bo gdyby narodziło się dziś w kraju, gdzie o dzieci „troszczą się” jakieś „socialky, jugendamy, Barnevernety”, to Święta Rodzina mogłaby mieć poważne problemy. Co prawda 2 tys. lat temu też były problemy, na przykład z Herodem, ale jakiś urzędnik mógłby okazać się bardziej skuteczny niż ów psychopatyczny władca. Urzędnicy stwierdziliby na przykład, że rodzice są zbyt biedni i mają zbyt religianckie poglądy, aby zapewnić dziecku właściwy rozwój. Nie podoba się sama tradycyjna rodzina - już nie mama, tata, dziewczynka, chłopiec, ale rodzic nr 1 i nr.2, dziecko bez określenia kto. Prośmy Boga, który stał się człowiekiem, śpiewając według kolędy: „Podnieś rękę, Boże Dziecię! Błogosław rodzinę miłą! W dobrych radach, w dobrym bycie! Wspieraj jej siłę swą siłą”

MÍT NEBO BÝT ?

Svátek narození Páně přejde, mnozí si oddechnou, že už je po všem. Nervozita pomine, déšť reklam kolem nás ustane a možná se zamyslíme, kam jsme se to ve skutečnosti dostali? Místo všeho nejlepšího nám přejí „všeho nejlevnějšího”, místo Narození Páně nebo alespoň Ježíška slavíme neutrální „sváteční dny” nebo „zimní čas”. Škoda, že takový význam přikládáme kupování dárků a chvíle jejich rozdávání „pod stromečkem”. Vždyť přece má jít o něco jiného, pro nás věřící musí jít především o příchod Pána Boha mezi nás, pro ostatní alespoň o moment zamyšlení se a chvílky snahy nebo přání být lepším. Pokud se vše omezí jen na dárky, pak nejsme člověk rozumný, ale člověk kupující, jsme závislí ne už na slově „mít”, ale „nabývat”. Novou věc bereme jako útěchu na naše problémy (které má každý), ale jak uvidíme něco novějšího, neklid se vrátí a chceme nový „lék” a tak dokola. Ale přece mezi „mít” a „být” je veliká propast!